

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek (przewodniczący)

SSN Mirosław Bączyk

SSN Bogumiła Ustjanicz (sprawozdawca)

w sprawie z powództwa J. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Prezesowi Sądu Okręgowego w W.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 listopada 2010 r.,

zażalenia powoda na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 29 marca 2010 r., sygn.

akt VI ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Apelacyjny odrzucił skargę kasacyjną powoda J. K. od wyroku tego Sądu z dnia 25 września 2009 r. z uwagi na to, że pełnomocnictwo udzielone przez niego radcy prawnemu R. R. umocowywało go wyłącznie do sporządzenia i wniesienia skargi kasacyjnej. Nie zawiera ono upoważnienia pełnomocnika do reprezentowania powoda w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, co stanowi brak skargi kasacyjnej skutkujący jej odrzuceniem na podstawie art. 398⁶ § 2 k.p.c.

W zażaleniu powód domagał się uchylenia postanowienia, zarzucając że oświadczenie woli powoda o udzieleniu pełnomocnictwa zostało niewłaściwie ocenione, nie uwzględnienia wymogów przewidzianych art. 65 § 1 k.c., podczas gdy właściwa jego interpretacja wskazuje na to, że obejmuje również umocowanie do reprezentowania powoda w postępowaniu przed Sądem Najwyższym. Kwestionowane orzeczenie narusza art. 87¹ § 1 w związku z art. 398¹ § 1 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wprowadzony art. 87¹ § 1 k.p.c. przymus adwokacko-radcowski pozbawia stronę postępowania cywilnego możliwości skutecznego podejmowania osobiście czynności procesowych mających na celu zaskarżenie orzeczenia sądu drugiej instancji. Przewiduje on obowiązkowe zastępstwo procesowe strony przez adwokata lub radcę prawnego, tak w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, jak i w postępowaniu przed sądem drugiej instancji, co do czynności związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym. Udzielenie pełnomocnictwa jednemu z wymienionych pełnomocników może mieć ogólny charakter, jako umocowania do działania w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, jak też umocowania ograniczonego jedynie do czynności podejmowanych przed sądem drugiej instancji w związku z zaskarżeniem orzeczenia tego sądu (art. 91 k.p.c.). Do tych ostatnich czynności zaliczyć należy sporządzenie i wniesienie skargi kasacyjnej. Nie ma podstaw do dalszego ograniczania działania strony przez obligowanie jej do udzielania pełnomocnictwa w pełnym zakresie. Udział w postępowaniu przed Sądem Najwyższym nie jest obowiązkowy i nie zostało również wyłączone prawo strony do umocowania do występowania przed Sądem Najwyższym innego pełnomocnika niż ten, który sporządził i wniósł skargę kasacyjną.

Zakres kompetencji sądu drugiej instancji w odniesieniu do etapu postępowania łączącego się z zaskarżeniem orzeczenia tego sądu skargą kasacyjną obejmuje jedynie badanie skuteczności wniesienia tego środka prawnego (art. 398⁶ k.p.c.), a w tym, czy sporządził go i wniósł podmiot posiadający zdolność postulacyjną. Nie należy do tego zakresu ocena, czy udzielone pełnomocnictwo uprawnia do działania w imieniu mocodawcy przed Sądem Najwyższym. Przewidziane art. 92 k.p.c. rozważenie treści umocowania poddane zostało temu sądowi, przed którym pełnomocnik podejmować będzie czynności w imieniu mocodawcy.

Z powyższych względów zaskarżone postanowienie jako nietrafne podlegało uchyleniu w oparciu o art. 398¹⁵ w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c.